

NOTAT

Sagsnr. 2010-0001345

JAIC/hej/kwo

Høringsnotat om forslag til lov om ændring af lov om udstationering af lønmodtagere (skærpelse af anmeldelsespligten i forbindelse med udstationering)

1. Generelt

Lovforslaget blev sendt i ekstern høring d. 26. januar 2010 med frist til den 8. februar 2010.

Lovforslaget har været sendt til høring hos følgende organisationer: KL, Danske Regioner, Dansk Arbejdsgiverforening, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger (SALA), Finanssektorens Arbejdsgiverforening (FA), Kristelig Arbejdsgiverforening, Landsorganisationen i Danmark, FTF, Akademikernes Centralorganisation, Kristelig Fagbevægelse, Ledernes Hovedorganisation, Centralorganisationernes Fællesudvalg, Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte og Advokatrådet.

Pr. 16. februar 2010 har følgende hørte organisationer afgivet høringssvar:

KL, Dansk Arbejdsgiverforening, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Landsorganisationen i Danmark, Akademikernes Centralorganisation, Kristelig Fagbevægelse og Centralorganisationernes Fællesudvalg.

Derudover har International Transport Danmark (ITD), Dansk Transport og Logistik (DTL), Danske Speditører, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BAT), 3F Transportgruppen og Håndværksrådet afgivet svar.

KL, Akademikernes Centralorganisation, Kristelig Fagbevægelse og Centralorganisationernes Fællesudvalg har oplyst, at de ikke har bemærkninger til lovforslaget.

2. Det nærmere indhold af høringsvarene samt Beskæftigelsesministeriets (BM) kommentarer hertil:

2.1 DA har noteret sig det politiske ønske om at indføre et hvervgiveransvar for at understøtte anmeldelsespligten for tjenesteydere. DA præciserer, at DA principielt tager afstand fra hvervgiveransvar på det danske arbejdsmarked.

For så vidt angår Arbejdstilsynets styrkede rolle, tilslutter DA sig, at Arbejdstilsynet får ansvar for at håndhæve udenlandske tjenesteyderes anmeldelsespligt til RUT. DA finder dog, at Arbejdstilsynets rolle skal være videre end foreslået. DA finder, at Arbejdstilsynet skal have det samlede ansvar med hensyn til håndhævelsen af pligter i henhold til RUT-registret og også skal håndhæve hvervgiveransvaret. Når Arbejdstilsynet er på en arbejdsplads, vil det være mest hensigtsmæssigt, at tilsynet også foretager de fornødne undersøgelser af hvervgiverens pligter og herunder indhenter forklaringer m.v. Det skal undgås, at der ikke

sideløbende eller efterfølgende skal være et selvstændigt politiefterforskningsforløb.

DA lægger vægt på, at der efter lovforslaget i § 7b, stk. 2 kan gives hjemmel til, at der kan fastsættes regler om at undtage yderligere situationer fra anmeldelsespligten efter § 7a. Dette er tilfældet, hvor et krav om anmeldelse må betegnes som uforholdsmæssig byrdefuld i forhold til udstationeringens karakter. **DA** vurderer, at denne hjemmel tillige kan være nødvendig af hensyn til EU-retten.

DA anfører, at ændringerne efter lovforslaget skal træde i kraft den 1. juni 2010, dog således at de dele, der vedrører anmeldelsespligten for selvstændige virksomheder og hvervgiverpligten først sker, når en online version af RUT er færdigudviklet.

DA finder, at udviklingsarbejdet med en on-line version af RUT bør færdiggøres hurtigst muligt, således at dette også kan træde i kraft sammen med den øvrige del af loven.

DA forudsætter også, at færdiggørelser af bekendtgørelser m.v. sker under hensyn til ikrafttrædelsestidspunkterne.

DA har forstået, at tjenesteydere ved tilmelding i RUT tildeles et såkaldt RUT-nummer, som imidlertid ikke anvendes i andre administrative systemer. **DA** foreslår, at tjenesteydere tildeles CVR-nummer/SE-nummer. **DA** foreslår tillige, at RUT skal kunne findes direkte via linket www.rut.dk og ikke alene via www.virk.dk for at tilgængeligheden og muligheden for anmeldelse gøres så enkel og simpel som mulig.

BM's kommentar til DA's hørings svar:

På baggrund af DA bemærkninger om Arbejdstilsynets rolle i forhold til hvervgiver oplyste Arbejdstilsynet følgende:

"Et tilsyn med overholdelse af hvervgiverens forpligtelse forestået af Arbejdstilsynet ville være problematisk i forhold til retssikkerhedsloven.

Tilsyn af tjenesteyderens anmeldelsespligt sker i forbindelse med et tilsynsbesøg og opslag i RUT-registret. Ved opslag i registret kan Arbejdstilsynet konstatere, om den pågældende udenlandske tjenesteyder har opfyldt sine forpligtelser. Arbejdstilsynet kan herefter indstille til politiet, at der rejses tiltale, hvis forpligtelsen ikke er opfyldt.

Arbejdstilsynet ville ikke på samme måde via opslag i et register kunne konstatere, om en hvervgiver har sikret sig dokumentation for, at en udenlandsk tjenesteyder har foretaget anmeldelse til RUT-registret. Alene det forhold, at der ikke er foretaget anmeldelse til RUT, er for eksempel ikke tilstrækkeligt til at konstatere, at hvervgiveren ikke har opfyldt sin forpligtelse. Der skal foretages en selvstændig vurdering af hvervgiverens forhold, herunder om hvervgiveren har gjort alt, hvad der kan forventes af pågældende i den forbindelse. I denne vurdering kan indgå forhold, som kan fritage hvervgiveren for strafansvar eller udgøre formildende omstændigheder for hvervgiveren, fx at han har modtaget et dokument, der fremstår som dokumentation for anmeldelse uden at være dette, eller at levering af ydelsen

netop er påbegyndt, og han er blevet stillet dokumentationen i udsigt umiddelbart herefter.

Arbejdstilsynet ville alene kunne få oplysninger om, hvorvidt en hvervgiver har opfyldt sin forpligtelse, ved at foretage nærmere undersøgelser og herunder spørge hvervgiveren om hans handlinger. Arbejdstilsynets indhentning af sådanne oplysninger hos hvervgiveren ville alene ske til brug for strafferetlig behandling. Dette ville være i strid med retssikkerhedsloven (selvinkriminering).

En efterforskning af hvervgiverens forhold kan derimod foretages af politiet. Dette vil blandt andet kunne ske i forbindelse med, at Arbejdstilsynet har indstillet til politiet, at der rejses tiltale overfor en udenlandsk tjenesteyder på grund af manglende registrering i RUT. Politiet vil i den forbindelse kunne tage kontakt til den pågældende hvervgiver og vurdere, om hvervgiveren har efterlevet reglerne.”

Beskæftigelsesministeriet har på den baggrund bl.a. præciseret lovbemærkningerne til forslaget § 7 e, således at ”Når Arbejdstilsynet anmelder en tjenesteyder til politiet for manglende overholdelse af tjenesteyderens anmeldelsespligt, og Arbejdstilsynet samtidig kan konstatere, at tjenesteyderen har udført arbejde i mere end 4 dage, og ingen hvervgiver har henvendt sig til Arbejdstilsynet vedrørende tjenesteyderens manglende anmeldelse, underrettet Arbejdstilsynet politiet om hvervgiveres forpligtelser. Politiet har herefter mulighed for at vurdere, om der er anledning til at undersøge overholdelsen af disse regler i forhold til den eller de hvervgivere, som tjenesteyderen måtte have leveret tjenesteydelser til i Danmark”.

På baggrund af Justitsministeriets bemærkninger om, at det oprindelige forslag om hvervgiverpligt nærmede sig objektivt ansvar for hvervgiver, der ikke ville kunne frigøre sig fra sin forpligtelse, såfremt tjenesteyderen nægtede at lade sig registrere i RUT og på baggrund af DA og LO's forslag om at lade Arbejdstilsynet få en mere aktiv rolle i forhold til hvervgiver, har Beskæftigelsesministeriet justeret forslaget om hvervgiverpligt. Af det reviderede lovforslag fremgår det, at tjenesteyderen har pligt til senest samtidig med levering af tjenesteydelsen påbegyndes at give dokumentation til hvervgiver for, at anmeldelse er foretaget. Dette gælder, hvis tjenesteydelsen angår bygge- og anlægsvirksomhed eller landbrug, skovbrug og gartneri. Dokumentationen skal indeholde oplysninger om sted for levering af tjenesteydelsen samt dato for påbegyndelse og afslutning af tjenesteydelsen.

Når on-line løsningen til RUT er færdigudviklet, vil dokumentationen kunne gives i form af en elektronisk kvittering. Kvitteringen fremsendes altid til tjenesteyder, der så umiddelbart efter vil kunne videresende denne til hvervgiver. On-line selvbetjeningsløsningen giver også mulighed for, at tjenesteyderen ved registreringen kan anmode om, at den elektroniske kvittering automatisk fremsendes digitalt til hvervgiver samtidig med fremsendelse til tjenesteyder. Dette vil gøre det muligt for tjenesteyder hurtigt at levere den krævede dokumentation.

Hvis hvervgiveren ikke indenfor 3 dage efter, at leveringen af tjenesteydelsen er påbegyndt har modtaget dokumentation fra tjenesteyder, eller hvis oplysninger om sted for levering af tjenesteydelsen eller dato for påbegyndelse og afslutning af tjenesteydelsen er mangelfuld eller forkert, skal hvervgiver rette til henvendelse til Arbejdstilsynet.

Forslaget om en frist på 3 arbejdsdage giver hvervgiver mulighed for at rette henvendelse til tjenesteyder og få afklaret om den manglende dokumentation skyldes en forglemmelse eller manglende anmeldelse til RUT. I tilfælde af, at dokumentation fra tjenesteyderen er givet til hvervgiver, men oplysningerne er mangelfulde eller forkerte, har hvervgiver mulighed for at opfordre tjenesteyderen til at berigtige oplysningerne.

Hvis Arbejdstilsynet på baggrund af en henvendelse fra hvervgiver kan konstatere, at der ikke er sket anmeldelse, eller at der ikke er sket korrekt anmeldelse, vil Arbejdstilsynet kunne anmelde forholdet til politiet.

For så vidt angår udviklingsarbejdet med en on-line-versionen af RUT har Erhvervs- og Selskabsstyrelsen oplyst, at de digitale løsninger forventes at være klar 1. oktober 2010.

Til DA's forslag om at ti dele udenlandske tjenesteydere et CVR/SE-nr. har Erhvervs- og Selskabsstyrelsen oplyst følgende:

"I den aktuelle løsning tildeles udenlandske tjenesteydere et RUT-nummer ved optagelse i RUT. Er de herudover registreringspligtige efter anden lov tildeles de også et CVR-nummer eller SE-nummer.

Tildeling af CVR-numre har hjemmel i §5 i Lov om Det Centrale Virksomhedsregister. I henhold til denne bestemmelses stk. 2 tildeler Erhvervs- og Selskabsstyrelsen CVR-numre til juridiske enheder, der anmeldes til registrering i henhold til anden lovgivning. De juridiske enheder som Erhvervs- og Selskabsstyrelsen tildeler CVR-numre omfatter:

- En fysisk person i dennes egenskab af arbejdsgiver eller selvstændigt erhvervsdrivende,*
- En juridisk person eller en filial af en udenlandsk juridisk person, og*
- Et kommunalt fællesskab*

CVR loven gælder alene for virksomheder med adresse i Danmark, hvilket fremgår af bemærkningerne til den oprindelige lov (1995/1 LSF 184). Her fremgår det af bemærkningerne til §3, at "I lighed med anvendelsen af CPR-nummeret for personer, skal der med indførelsen af et CVR-nummer etableres en fælles, entydig og generelt anvendelig identifikation af juridiske enheder beliggende i Danmark."

På denne baggrund kan udenlandske tjenesteydere ikke tildeles CVR-nummer.

Hertil kommer, at oplysningerne optaget i CVR er påkrævet at have høj kvalitet og aktualitet, da oplysninger anvendes meget bredt i offentlige myndigheders sagsbehandling samt sælges til private. For at sikre datakvaliteten og aktualiteten ajourføres oplysningerne løbende af de danske myndigheder, der er ansvarlige for registreringen af disse oplysninger. Det gælder for alle oplysningerne, der optages om juridiske enheder, jf. § 11 i bekendtgørelsen af lov om Det Centrale Virksomhedsregister: Enhedens CVR-nummer, virksomhedsform, starttidspunkt, eventuelt ophørstidspunkt, virksomhedsnavn, virksomhedsadresse, navn, adresse, stilling og CPR- eller CVR-nummer for fuldt ansvarlige deltagere, branche og eventuelle bi-brancher, antal ansatte, P-nummer for tilknyttede produktionsenheder.

Et eksempel på ovenstående er, at CVR modtager oplysninger direkte fra statstidende, når et selskab går konkurs. Det er således ikke oplysninger, der er baseret på virksomhedens indberetning til CVR. Dette er med til at sikre, at data modtages umiddelbart således, at virksomhedens status er opdateret efter de aktuelle forhold. For udenlandske tjenesteydere er det ikke muligt at modtage oplysningen fra de relevante udenlandske myndigheder, hvilket betyder, at oplysningen skal komme fra virksomheden selv. Det vil betyde, at data på udenlandske tjenesteydere ikke vil kunne forventes at have samme datakvalitet og aktualitet som data på danske virksomheder.

Endeligt skal det bemærkes, at CVR ikke teknisk kan håndtere virksomheder med udenlandske adresser. Det vil således kræve større omlægninger af systemerne, at kunne registrere udenlandske virksomheder, hvilket vil medføre meget betydelige økonomiske omkostninger.

Afslutningvist skal det bemærkes, at SE-nummer er et internt administrativt nummer, som tildeles af SKAT, som alene finder anvendelse ved kommunikation mellem SKAT og en virksomhed. CVR-nummer er et offentligt tilgængeligt identifikationsnummer for virksomheder.”

2.2. SALA anerkender lønmodtagernes legitime rolle og rettigheder i relation til adgang til visse oplysninger om udenlandske tjenesteydere. SALA ønsker dog ikke som part på arbejdsmarkedet på denne måde og med de anvendte formuleringer at blive taget til indtægt for noget ønske om, at disse oplysninger stilles til rådighed for offentligheden i det påtænkte omfang.

SALA finder, at forslag til § 7 b, om undtagelse for anmeldelsespligten for arbejde med højst 8 dages varighed, er fornuftig. SALA vil dog foreslå en omformulering, således at der tales om otte arbejdsdage, som ikke nødvendigvis skal ligge samlet, men kan afvikles over en længere periode.

SALA finder, at lovforslaget om ny § 7 d bør være mere præcist om hvervgivers nøjagtige forpligtelser i relation til at sikre sig dokumentation for, at den udenlandske tjenesteyder har foretaget anmeldelse til RUT. Først og fremmest må det af lovteksten fremgå, hvori dokumentationen kan/skal bestå. Desuden finder SALA, at det skal fremgå af lovteksten, hvorvidt hvervgiver har noget ansvar for, at den udenlandske tjenesteyder anmelder ændringer af de oprindeligt afgivne oplysninger jf. § 7 a. stk. 5. Det er SALAs opfattelse, at hvervgiver ikke kan gøres ansvarlig herfor eller i givet fald kun ansvarlig for anmeldelse af ændringer, som hvervgiver har en umiddelbar adgang til viden om eller selv har været årsag til (udsættelse af projekt).

SALA finder angivelsen i lovteksten og i bemærkninger af de brancher, som er omfattet af anmeldelsespligten, for upræcis. Angivelsen bør ske med de relevante branchekoder, så den danske hvervgiver ikke lades i tvivl om, hvorvidt en konkret entreprise/tjenesteydelse falder ind under anmeldelsespligten.

Til § 10 a har **SALA** bemærket, at SALA ikke finder noget belæg for, at private hvervgivere skal fritages for straf i førstegangstilfælde, som det fremgår af bemærkningerne. En meget stor del af udenlandske tjenesteyderes aktivitet i Danmark sker på opdrag af private hvervgivere. Førstegangstilfælde vil altid blive før-

ste gang, myndighederne afslører en manglende anmeldelse. SALA finder, at førstegangstilfælde som udgangspunkt skal medføre straf, men for alle hvervgivere en mildere staf.

BM's kommentar til SALA's hørings svar:

§ 7 b svarer til § 5 b i den gældende lov. Det er med lovforslaget ikke tilsigtet at ændre i de gældende regler for undtagelse fra anmeldelsespligten. Af bemærkningerne til den gældende lovbestemmelse fremgår det, at der med 8 dage forstås 8 kalenderdage. Hvis de 8 dage ligger fordelt over en længere periode, vil forholdet være undtaget kravet om anmeldelsespligten, forudsat at betingelserne i § 7 b i øvrigt er opfyldt.

For så vidt angår SALAs bemærkninger om hvervgiveransvaret i relation til ændringer, skal Beskæftigelsesministeriet oplyse, at hvervgiveransvaret ikke omfatter, de ændringer, som tjenesteyderen måtte anmelden til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, jf. § 7 a, stk. 5.

Forslaget til strafudmåling bl.a. for private, er en udmøntning af den politiske aftale af 3. december 2009 mellem regeringen, Venstre, Konservative, Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre om styrkelse af Register for Udenlandske Tjenesteydere (RUT), hvoraf det bl.a. fremgår, at "for private, ikke-erhvervsdrivende, hvervgivere, der ikke er vant til at indgå kontrakter, vil manglende opfyldelse af hvervgiverpligten i førstegangstilfælde som udgangspunkt ikke medføre sanktion".

2.3. FA foreslår, at det af § 7 d, stk. 2, og ikke kun bemærkningerne til lovforslaget, kommer til at fremgå, at beskæftigelsesministeren skal rådføre sig med arbejdsmarkedets parter for at udvide dokumentationskravet til andre områder.

BM's kommentar til FAs hørings svar:

Regeringen har politisk forpligtet sig til at rådføre sig med arbejdsmarkedets parter, hvis hvervgiverpligten skal udvides til andre områder, jf. den politiske aftale, der ligger til grund for lovforslaget. Denne aftale bekræftes i lovforslagets bemærkninger. Dette vil i givet fald ske med de berørte parter, f.eks. i regi af den følgegruppe, der blev nedsat i forbindelse med den såkaldte østaf-tale. Det er ikke fundet nødvendigt at lade pligten fremgå direkte af lovtæksten.

2.4. LO er generelt tilfreds med, at reglerne om anmeldelsespligten til RUT skærpes. Dog finder LO, at offentlig adgang til registreringen af stedet, hvor tjenesteydelsen leveres, vil give reel ligestilling mellem danske og udenlandske virksomheder på dette område, og derfor opfordrer LO på det kraftigste til, at man snarest muligt giver offentlig adgang til registrering af stedet for levering af tjenesteydelsen.

LO finder, at det i 7 a, stk. 2, på linje med stk. 1 bør præciseres, at der skal gives oplysninger om, hvordan virksomheden kan kontaktes i Danmark i perioden for levering af tjenesteydelsen. Da der netop i høj grad er tale om enkeltmandsvirksomheder, vil kontaktoplysninger på hjemadressen være helt unyttige. Præciseringen bør også fremgå af bemærkningerne. Af bemærkningerne til § 7 a, stk. 1 og 2, fremgår det modsætningsvist, at en advokat kan fungere som kontaktperson, såfremt han/hun er direkte involveret i levering af tjenesteydelsen. Det fremgår andetsteds af bemærkningerne, at arbejdsmarkedets parter har mildest talt blandede

erfaringer med advokater i denne funktion. Såfremt en advokat har ydet rådgivning i forbindelse med levering af tjenesteydelsen, kan nogen være fristet til at sige, at han/hun er direkte involveret. LO skal derfor foreslå, at bemærkningerne om dette udgår eller præciseres derhen, at advokaten skal levere en del eller hele den tjenesteydelse, der danner grundlag for registreringen for at kunne optræde som kontaktperson. Dette vil også være bedre stemmende med kravet om tilknytning, der fremgår af stk. 1 og også bør være gældende i stk. 2.

For så vidt angår hvervgiverpligten anfører **LO**, at det af bemærkningerne til § 7 d synes at fremgå, at hvervgiver kan opfylde sin forpligtelse ved at modtage et skærmprent af de indtastede oplysninger. Det bør i det mindste være et krav, at en kvittering for anmeldelsen og for de indtastede oplysninger ligeledes foreligger. LO vil til stadighed og nøje vurdere behovet for at udnytte bemyndigelsen i loven til at udvide anvendelsesområdet for hvervgiverpligten.

LO finder, at forslaget til en bemyndigelsesbestemmelse i § 7, b stk. 2 er unødvendig og alt for bred. LO skal på den baggrund kraftigt henstille til, at bemyndigelsen udgår.

For så vidt angår håndhævelsen, har **LO** anført, at det af forslaget fremgår, at det udelukkende er politiets opgave at håndhæve hvervgiverpligten, hvilket forekommer uhensigtsmæssigt. Det bør efter LO's opfattelse i det mindste fremgå, at politiet, når de får sager overgivet fra Arbejdstilsynet, altid påser, at hvervgivers forpligtelser i sagen er overholdt. I modsat fald vil hvervgiver pligten kun i yderst begrænset omfang blive håndhævet om overhovedet.

For så vidt angår straffebestemmelserne har **LO** anført, at straffelovens kap. 10 regler indeholder regler om formildende eller skærpene omstændigheder i forbindelse med udmåling af straf, der også finder anvendelse for særlovgivningen. Bestemmelserne i § 10 a, stk. 2 og 3, synes derfor ganske usædvanlige og kan give anledning til usikkerhed med hensyn til, hvilke omstændigheder, der kan indgå.

LO anser det helt unødvendigt, at ikrafttræden af regelsættet for tjenesteydere uden udstationerede ansatte afventer RUT fase 2. Der ses ikke noget til hinder for, at disse virksomheder anvender det nuværende system, ligesom tidspunktet for påbegyndelsen af RUT fase 2 ikke lader sig forudsige med nogen bestemthed. Erfaringerne med tidsplanerne for implementeringen af RUT har indtil videre ikke været gode.

BM's kommentarer til LO's høringssvar:

Vedr. LO's ønsker om offentlig adgang til oplysning om sted for levering af tjenesteydelsen bemærkes, at det fremgår af den politiske aftale af 3. december 2009, som ligger til grund for lovforslaget, at "regeringen vil rette forespørgsel til EU-kommissionen om, hvorvidt det inden for EU-rettens rammer vil være muligt at videregive RUT's oplysninger om arbejdssted til arbejdsmarkedets parter/private, eksempelvis i tilfælde af, at det ikke via den oplyste kontaktperson er muligt for arbejdsmarkedets parter at komme i kontakt med den pågældende virksomhed".

På den baggrund har Beskæftigelsesministeriets rettet henvendelse til Kommissionen både skriftligt og mundtligt for at få en stillingtagen til spørgsmålet om videregivelse af oplysninger i forhold til EU-retten. Den 1. marts 2010 havde Beskæfti-

gelsesministeriet et møde med Kommissionen, hvor repræsentanter fra både DG EMPL og DG MARKT var til stede.

Kommissionen tilkendegav, at man var af den opfattelse, at det i relation til udstationeringsdirektivet var uproblematisk at videregive oplysningerne til parterne. Det måtte være en ren national afgørelse, om man ville give mulighed for dette.

På den baggrund har Beskæftigelsesministeriet revideret lovforslaget, således, at det af lovforslaget fremgår, at der også kan gives offentlig adgang til oplysning om sted for levering af tjenesteydelsen.

Beskæftigelsesministeriet har præciseret lovbemærkningerne til § 7, a, stk. 2 om kontaktperson på baggrund af LO's bemærkninger.

LO's bemærkninger om kvitteringskrav i relation til hvervgiver, vil indgå i de videre overvejelser i forbindelse med udviklingen af et on-line system.

For så vidt angår LO's bemærkninger om, at bemyndigelsesbestemmelsen i § 7 b, stk. 2, er for bred, og at LO ønsker at den skal udgå, skal Beskæftigelsesministeriet oplyse, at det af den politiske aftale af 3. december 2009 side 2, 5. afsnit fremgår, at "Beskæftigelsesministeren bemyndiges til – i tilfælde af konstaterede problemer og efter samråd med arbejdsmarkedets parter – at udvide anvendelsesområdet for hvervgiverpligten til andre brancher, samt til i øvrigt at fastsætte nærmere afgrænsninger, som giver mulighed for at undtage bestemte situationer fra RUT-anmeldelses/hvervgiver-pligten". Forslaget er således en udmøntning af den politiske aftale, og kan i øvrigt kun udnyttes efter samråd med arbejdsmarkedets parter. Det er i lovforslaget blevet præciseret, at der skal være tale om kortvarige leveringer af tjenesteydelser.

For så vidt angår LO's bemærkninger til Arbejdstilsynets rolle i forhold til hvervgivers pligter, henvises til BM kommentar under punkt 2.1.

For så vidt angår LO's bemærkningerne til straffebestemmelsen (§ 10 i lovforslaget), kan det oplyses, at Justitsministeriet har vurderet, at § 10, stk. 3 skal udgå af forslaget, og der henvises i stedet i lovbemærkningerne til straffelovens § 82, stk. 1, nr. 4, vedr. formildende omstændigheder ved udmåling af straf.

Til LO's ønske om, at regelsættet for selvstændige, der ikke udstationer lønmodtagere i Danmark, skal træde i kraft samtidig med de øvrige bestemmelser, skal Beskæftigelsesministeriet oplyse, at man på baggrund af drøftelser med Erhvervs- og Selskabsstyrelsen (EogS), der er ansvarlige for at modtage og behandle registreringer, har vurderet, at det vil være en u hensigtsmæssig byrde. En konsekvens af hurtig ikrafttræden vil være, at EogS vil skulle håndtere anmeldelser manuelt for en kort periode. Det vil også være u hensigtsmæssigt i forhold til informationskampagner. Det er en del af aftalen, at der skal informeres om de nye regler og det vil ikke være hensigtsmæssigt at informere om procedurer, som vil blive ændret efter en kort periode, hvorefter kampagnen skal ændres.

2.5. ITD finder ikke, at RUT bør omfatte transportører, der kører internationale transporter og ej heller bør omfatte de, der udfører cabotagekørsel i henhold til de til enhver tid gældende EU-regler herom. Registreringspligten bør ikke gælde, når opholdet i Danmark varer under 8 dage.

På baggrund af optællinger over ca. 80 pct. af den samlede lastbiltrafik, viser ITDs registreringer fra 4. kvartal i 2009, at 4.391 passerede grænsen. Blot 20 pct. af disse lastbiler var danske, hvilket betyder, at der hver dag skulle registreres 3.500 tjenesteydere i RUT alene fra den del af transportbranchen, der beskæftiger sig med transport af gods på landevej. ITD påpeger, at de fleste af anmeldelserne i registret først vil komme frem til myndighederne, efter at tjenesteyderen har forladt landet igen.

ITD gør opmærksom på ”vejtransportpakken”, som EU har vedtaget, hvis hensigt det er at skabe lige adgangsforhold på markedet og sikre loyal konkurrence. En del af reglerne af denne pakke er reglerne om cabotage, som træder i kraft den 14. maj 2010, og som betyder, at et udenlandsk registreret køretøj må udføre 3 cabotagekørsler indenfor 7 døgn, hvorefter køretøjet skal ud af landet. ITD henstiller indtrængende om, at Beskæftigelsesministeriet undtager tjenesteydere i international transport fra anmeldelsespligten, hvis opholdet i Danmark ikke varer over 8 dage.

ITD finder, at det foreslåede bødeniveau på kr. 10.000 for overtrædelse er ude af proportion i forhold til glemt anmeldelse. Anmeldelse af international transport er uden reelt indhold i forhold til udstationeringsreglerne, da alle områder, som lovforslaget ønsker at omfatte i forhold til international transport, allerede er reguleret af gældende lovgivning.

2. 6. Danske Speditører vil gerne gøre opmærksom på den særlige problemstilling, der er i forbindelse med anmeldelse af chauffører, der udfører cabotage, som ofte befinder sig meget kort tid i Danmark. Danske Speditører mener derfor, at det er en væsentlig hindring for den fri bevægelighed for varer i Europa, navnlig på grund af de administrative byrder, der er en konsekvens af reglerne.

Danske Speditører opfordrer derfor ministeren til at bruge den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse, der giver ministeren hjemmel til i samråd med arbejdsmarkedets parter at undtage visse forhold fra registreringspligten, svarende til den montørregel, der findes i dag. Danske Speditører finder, at dette vil muliggøre en smidig overgang til fuld liberalisering af cabotageområdet, og at det vil løse et akut problem for speditionserhvervet og mindske de administrative byrder.

Danske Speditører foreslår derfor, at ministeren anvender bemyndigelsesbestemmelsen og indkalder arbejdsmarkedets parter til et møde med henblik på at udarbejde en undtagelse for transporterhvervet, særligt i forbindelse med cabotage.

BM's kommentarer til pkt. 2.5 og 2.6:

I forbindelse med transportområdet må der sondres mellem international transport og cabotage. International transport er transport, hvor der fragtes varer til Danmark for en udenlandsk afsender, og hvor chaufføren vender tilbage efter afleveringen. Cabotage er, når en udenlandsk transportvirksomhed fragter varer internt i Danmark, dvs. hvor både afsender og modtager befinder sig i Danmark.

Da direktivet i sin tid blev implementeret i Danmark, skrev ministeriet i et lovforberegende notat:

”Direktivets anvendelse vil under alle omstændigheder være særdeles bureaukratisk i transportsituationer, hvor chaufføren måske kun befinder sig få timer i værts-

landet, så der bør argumenteres for en generel undtagelse. Man kan måske fortolke sig ud af anvendelsen ved at argumentere for, at der slet ikke er tale om udstationering og ved at henvise til direktivets formål: Det drejer sig nemlig om situationer, hvor der nødvendigvis må arbejdes over grænserne i modsætning til f.eks. entreprisaftaler, hvor man i princippet ikke behøver at anvende udenlandsk arbejdskraft. Måske vil EF-domstolen også finde, at en for nidkær anvendelse af direktivet i transportsituationer vil stride mod traktaten, jf. herved ovenfor om sagen C-165/98." Man fandt imidlertid ikke anledning til at tage endelig stilling, da Danmark ikke har nogen mindsteløn at håndhæve, og da arbejdsmiljøreglerne under alle omstændigheder bliver håndhævet (uanset om det anses som udstationering eller ej).

Spørgsmålet om udstationeringsdirektivets anvendelse på international transport er derfor først blevet aktualiseret ved indførelsen af anmeldelsespligten til RUT. Det er Beskæftigelsesministeriets vurdering, at international transport måske nok i princippet er omfattet af udstationeringsdirektivet, men det ville være uproportionalt og dermed stridende mod traktaten, hvis al international transport skulle anmeldes til RUT. I den vejledning fra Kommissionen om retningslinjer for udstationering, som reglerne vedr. RUT læner sig op ad, er det anført, at indførelse af krav om anmeldelse skal ske under iagttagelse af proportionalitetsprincippet.

For så vidt angår cabotagekørsel er det omfattet af udstationeringsdirektivet. Det fremgår bl.a. af præambelens betragtning 17 i forordning nr. 1072/2009 af 21. oktober 2009, at cabotage er omfattet af udstationeringsdirektivet. Dermed er cabotagekørsel også omfattet af anmeldelsespligten til RUT. Men det vil være op til beskæftigelsesministeren – efter samråd med arbejdsmarkedets parter – at beslutte, hvorvidt fx visse situationer af cabotagekørsel skal undtages fra anmeldelsespligten, jf. bemyndigelsesbestemmelsen i § 7 b, stk. 2.

Forslaget om en bødestraf på 10.000 kr. for manglende anmeldelse er en udmøntning af den politiske aftale af 3. december 2009.

2.7. DTL er generelt meget positivt indstillet overfor forslaget.

Med hensyn til forslagens § 7 b, stk.2, om at bemyndige beskæftigelsesministeren til at undtage yderligere situationer fra anmeldelsespligten til RUT-registreret efter den såkaldte "montør-regel", er **DTL** af den opfattelse, at bemyndigelsen til ministeren til at undtage fra registreringspligten også gælder i de tilfælde, hvor der udelukkende udføres international godskørsel – det vil sige grænseoverskridende transport mellem Danmark og en anden EU-medlemsstat, hvor godset læsses henholdsvis losses i Danmark og en anden EU-medlemsstat.

Hvis der derimod i tilknytning til en international grænseoverskridende transport udføres *national* (indenrigs) godskørsel i Danmark (cabotagekørsel) af en udenlandsk transportør, finder **DTL**, at det af kontrolmæssige hensyn er af helt afgørende betydning, at der er registreringspligt til RUT-registreret.

DTL anfører, at godstransport ad landevej som tjenesteydelse er og vil være en hyppigt forekommende og gentagen aktivitet, der i modsætning til aktiviteter på byggepladser m.v. vil være særdeles vanskelige at identificere og kontrollere - medmindre, der er en pligt til registrering.

Med hensyn til § 7 d, finder **DTL** det af samme årsager også af afgørende betydning, at der netop ved den nævnte cabotagekørsel pålægges den danske hvervgiver (transportkøber) en pligt til at sikre sig dokumentation for, at den udenlandske transportvirksomhed, der udfører opgaver for hvervgiveren i form af indenrigskørsel i Danmark, har sendt oplysninger til RUT-registreret. I den forbindelse skal det bemærkes, at transportkøber efter de nye EU-momsregler også vil være forpligtet til at betale moms af en transportydelse udført nationalt i Danmark af en udenlandsk transportør.

DTL er også positivt indstillet overfor skærpelsen af bødeniveauet for manglende registrering.

BM's kommentarer til DTLs høringssvar:

Det er op til beskæftigelsesministeren i samråd med arbejdsmarkedets parter at fastsætte nærmere regler for hvervgivers pligter, herunder at hvervgivere af tjenesteydelser indenfor andre brancher kan omfattes af dokumentationskravet, jf. lovforslagets § 7 d, stk. 2. Det er endvidere op til beskæftigelsesministeren i samråd med arbejdsmarkedets parter at fastsætte regler om at undtage yderligere situationer fra anmeldelsespligten efter lovforslagets § 7 a, jf. § 7 b, stk. 2.

For så vidt angår forslag om krav til international transport henvises til kommentarer til 2.6.

2.8. BAT er tilfreds med, at der foreslås stramninger af anmeldelsespligten til RUT og BAT støtter fuldt ud betragtningerne og forslagene i LO's høringssvar. BAT har derfor i sit høringssvar fokuseret på de problemstillinger, der i øvrigt er, i forbindelse med udstationering og hvordan udstationerende virksomheder optræder på det danske arbejdsmarked. BAT henviser til, at den øgede registreringspligt og skærpelsen af bødeniveauet sammen med en mere omfattende kontrolindsats skal mindske omfanget af ulovligheder. Det forudsætter, at Arbejdstilsynet får de nødvendige ressourcer til de nye opgaver og det kræver et tæt samarbejde mellem Arbejdstilsynet og politiet.

BAT mener ikke, at udstationerende virksomheder og hvervgivere kan handle i uvidenhed, når de er i stand til at skabe en forretningsmæssig kontakt, kommunikation og aftale over landegrænser, og virksomhederne kan rejse hertil med egne medarbejdere og materialer og løse opgaverne. BAT henviser i den forbindelse til de mange informationsmaterialer fra danske myndigheder og organisationer, som er henvendt til udenlandske virksomheder.

BAT er tilfreds med, at Arbejdstilsynet får tilsynet med anmeldelsespligten til RUT og skal være forbindelseskantor på udstationeringsområdet, idet Arbejdstilsynet kommer rundt på arbejdspladserne og dermed kan få kendskab til, hvad der foregår.

BAT mener, at tilsynet med udstationerende virksomheder generelt bør intensiveres og henviser til de mange tilfælde af momsovertrædelser, brud på overenskomster og dårligt arbejdsmiljø. BAT mener, at danske myndigheder bør være bedre til at kontrollere, om de virksomheder, som påberåber sig udstationering, rent faktisk opfylder betingelserne herfor, fx ved at Arbejdstilsynet tager kontakt til udenlandske myndigheder for at få afklaret, om de pågældende virksomheder har aktiviteter i hjemlandet.

BAT peger på, at det er et problem at få udenlandske virksomheder til at overholde de overenskomster, som nogle af dem indgår, herunder at få inddrevet den bod eller de efterbetalingskrav, som Arbejdsretten dømmer dem til at betale. **BAT** mener at have knap 40 mio. kr. til gode fra udstationerede virksomheder, som er dømt i Arbejdsretten, men som endnu ikke har betalt. **BAT** opfordrer regeringen, Folketing og danske myndigheder til at arbejde for, at det bliver nemmere at få inddrevet restancer fra udenlandske virksomheder – evt. i samarbejde med EU-landene. **BAT** henviser i den forbindelse til, at nogle EU-lande har lovgivning om kædeansvar, samt at man på skatteområdet i 2009 fik indført den omvendte momspligt på grund af store momsrestancer fra udenlandske virksomheder.

BM's kommentarer til BATs høringssvar:

BAT's kommentarer er primært rettet på forhold, som ligger ud over det konkrete lovforslag.

Vedr. spørgsmålet om kædeansvar bemærkes det, at kædeansvar i Danmark ville rejse nogle principielle spørgsmål i relation til den danske model. Det må derfor i første omgang være op til arbejdsmarkedets parter i givet fald at overveje spørgsmål om kædeansvar nærmere i forbindelse med overenskomstforhandlingerne.

I en række EU-lande findes forskellige ordninger om kædeansvar. Fælles for disse lande er, at staten har større indflydelse på lønforhold end tilfældet er i Danmark, hvor lønforhold er et anliggende for arbejdsmarkedets parter. Det er ikke en oplagt sag for EU at overveje initiativer om kædeansvar. Medmindre parterne i Danmark måtte ønske noget andet, bør en evt. fælles europæisk tilgang ikke indebære en pligt for medlemslandene til at indføre kædeansvar, men højst fastlægge nogle rammer for de lande, der vælger at gøre det.

*Hvad angår den konkrete problemstilling om inddrivelse i udlandet, som **BAT** gør opmærksom på, anerkender ministeriet, at der kan være problemer. Beskæftigelsesministeriet er i dialog med LO for at få overblik over problemets nærmere omfang og karakter, og på den baggrund må ministeriet vurdere, hvad der findes af mulige veje til at løse problemet.*

2.9. 3F Transportgruppen har henvist til LO's høringssvar men bemærker i øvrigt, at for så vidt angår transporterhvervet, støtter 3F fuldt ud de kommentarer og synspunkter, som DTL giver udtryk for i deres høringssvar.

2.10 Håndværksrådet støtter forslaget, herunder forslaget om forpligtelse for hvervgiver, men opfordrer til, at der iværksættes en oplysningskampagne, så hvervgivere bliver opmærksomme på den nye forpligtelse.

Håndværksrådet finder ikke, at en fordobling af bødeniveauet er nok, men foreslår en tidobling af bødeniveauet, så det får en reel præventiv effekt.

Håndværksrådet er bekymret over, at udgifterne til ændringerne af RUT og Arbejdstilsynets tilsynsforpligtelse skal afholdes af de involverede ministerier inden for gældende driftsrammer. **Håndværksrådet** vurderer, at kontrollen bør øges og opfordrer til, at Arbejdstilsynet får de fornødne ressourcer, så man er i stand til at

efterleve lovens formål, herunder at sikre en bedre kontrol med udenlandske virksomheder.

BMs kommentarer til Håndværksrådets høringssvar:

Af den politiske aftale af 3. december 2009 mellem regeringen, Venstre, Konservative, Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre om styrkelse af Register for Udenlandske Tjenesteydere (RUT) fremgår det bl.a., at ” det er afgørende, at såvel hvervgivere i Danmark og udenlandske tjenesteydere, som opererer i Danmark, har kendskab til de pligter, de har i forhold til RUT. Selv om flere informationskampagner allerede er gennemført, vil der derfor i forlængelse af denne aftale blive iværksat en fornyet informationsindsats, som skal rette sig mod hvervgivere i Danmark såvel som udenlandske tjenesteydere. I forhold til de udenlandske tjenesteydere vil informationsindsatsen blive tilrettelagt i tæt samarbejde med danske og udenlandske samarbejdspartnere, herunder arbejdsmarkedets parter, erhvervsorganisationer, ambassader og andre, som har løbende kontakt til udenlandske tjenesteydere, som opererer i Danmark”.

Med hensyn til bødeniveauet fremgår det af den politiske aftale, at bødeniveauet skal fordobles.